

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418200784
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:4418200784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. nad P. XXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa pochádzajúce z rodičov, matky P. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. nad P. XXX a otca S. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Nové Zámky, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/26/2018-129 zo dňa 26. 09. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. a II. m e n í tak, že

I. zvyšuje výživné na maloletého D. M., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne na sumu 100,- eur mesačne počnúc od 15. 02. 2018, pričom výživné je otec S. M., nar. XX. XX. XXXX povinný platiť vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

II. zameškané výživné na maloletého D. M., nar. XX. XX. XXXX za obdobie od 15. 02. 2018 do konca mesiaca september 2019 vrátane v sume spolu 1 538,- eur sa otcovi povoľuje splácať v splátkach vo výške 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého dieťaťa pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vo výrokoch III. a IV. o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nezmenený.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca vyhovel návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného a výživné na maloletého D. zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa zvýšil počnúc od 15. 02. 2018 na sumu 120,- eur mesačne. Zároveň vypočítal zameškané výživné za obdobie od 15. 02. 2018 do septembra 2019 vrátane, v sume 1 928,06 eur a otcovi povolil toto splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 15,- eur mesačne pod sankciou straty výhody splátok. V ďalšom výroku zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/25/2012-19 zo dňa 29. 02. 2012 vo výroku o výživnom na maloletého D. M. a o trovách konania výrokom IV. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 75 a § 78 Zákona o rodine, resp. ust. § 52 CMP. Konštatoval, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane dieťaťa, ako aj na strane rodičov. Dieťa je vyspelejšie, navštevuje 2. stupeň základnej školy, zvýšené výdavky sú so zabezpečením základných životných potrieb, ako aj so zakupovaním školských pomôcok. Tiež sa zvýšili náklady na športové aktivity dieťaťa, ktoré sa venuje futbalu. Zmenili sa tiež pomery na strane rodičov. Matka v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bola nezamestnaná, v súčasnej dobe má uzatvorenú pracovnú zmluvu s dohodnutou mzdou vo výške 645,- eur v hrubom. Otec maloletého dieťaťa, tak ako aj v čase posledného rozhodovania o výživnom, aj v súčasnej dobe je nezamestnaný. Nie je však evidovaný v evidencii

uchádzačov o zamestnanie. Súd prvej inštancie pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti bral do úvahy odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti rodičov. U otca dospel k záveru, že je schopný dosahovať zárobok, pričom priemerná mzda pri pozíciách s najnižším platom v Nových Zámkoch je vo výške 566,20 eur v hrubom. U otca neboli zistené žiadne objektívne prekážky brániace sa mu zamestnať, prípadne zaevidovať na úrade práce a dosahovať aspoň minimálny príjem. O zvýšení výživného súd rozhodol odo dňa podania návrhu na súd.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Súhlasil so závermi súdu, že dieťa má zvýšené nároky, ale súd nesprávne vyhodnotil jeho možnosti, majetkové, finančné a sociálne pomery, pre ktoré nie je spôsobilý uhrádzať takto zvýšené výživné, ako aj splátky zameškaného výživného. Tieto náklady nie je schopný uhrádzať nie preto, že by nechcel, ale z dôvodu, že nemá možnosť pracovať na základe riadnej pracovnej zmluvy a mať pravidelný príjem. Nemá žiadny majetok, nevládni žiadnu nehnuteľnosť, pobyt má evidovaný v Obci F. W.. Keď i príležitostne zarobí, tak len 5,- eur, nepravidelne denne, čo mu stačí len na možnosť lacného ubytovania a má problém sám si zabezpečiť peňažné prostriedky na elementárnu stravu. Uviedol, že keď sa mu podarí zamestnať, výživné bude uhrádzať. Žiadal, aby výživné ostalo v nezmenenej výške, teda tak ako bolo stanovené naposledy rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že trvá na zvýšení výživného, tak ako o tom rozhodol súd prvej inštancie.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 až § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP vo výrokoch o výške výživného a zameškaného výživného zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V ostatných výrokoch ostal rozsudok súdu prvej inštancie nezmenený.

5. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu odvolací súd zistil, že na návrh matky súd prvej inštancie posudzoval, či od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o odvolaní mal súd druhej inštancie posúdiť, či prvoinštančný súd riadnym spôsobom zistil skutočnosti rozhodné pre vydanie rozhodnutia o určení zmeneného výživného, resp. či v tomto smere pochybil, ako to tvrdil odvolateľ. Pri určovaní výšky výživného prvoinštančný súd prihliadal na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na možnosti a schopnosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie konštatoval, že došlo k zmene pomerov najmä na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane matky, ktorá oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu má príjem zo zamestnania. Otec maloletého dieťaťa, tak ako aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, aj v súčasnej dobe je nezamestnaný.

6. Takto zistený skutkový stav nespochybnil ani odvolateľ, poukazoval len na skutočnosť, že nie je v jeho možnostiach sa zamestnať, dosahovať pravidelný príjem v takej výške, aby mohol súdom určené zvýšené výživné pravidelne mesačne synovi prispievať. V čase pôvodného rozhodnutia mal maloletý 5 rokov, v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o zmene výživného mal 13 rokov a navštevoval 6. ročník základnej školy. Otcovi maloletého dieťaťa bolo naposledy výživné určené ako 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa (od 01. 07. 2020 predstavuje táto suma 29,42 eur, predtým 28,79 eur). Matka maloletého dieťaťa svoj príjem preukazovala pracovnou zmluvou, v zmysle ktorej má dohodnutú mzdu 645,- eur v hrubom.

7. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav aj odvolací súd je toho názoru, že došlo k podstatnej zmene pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa, tak ako na to poukázal súd prvej inštancie, že je fyzicky starší, zvýšené sú nároky aj v súvislosti s prípravou na budúce povolanie, ako aj s uspokojovaním kultúrnych a športových potrieb. Odvolací súd sa stotožnil aj s tým, že otec maloletého dieťaťa je nezamestnaný, avšak nič mu nebráni v tom, aby sa zaevidoval na úrade práce a prostredníctvom aj tohto orgánu sa snažil zabezpečiť si pravidelný príjem.

8. Tak ako na to poukázal súd prvej inštancie, priemerná mzda pri pozíciách s najnižším platom v okrese Nové Zámky je vo výške 566,20 eur v hrubom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu otec je schopný v takejto výške dosahovať príjem vzhľadom na jeho zdravotný stav, vzdelanie a zručnosti. Odvolací súd sa tak stotožnil so zisteným skutkovým stavom, avšak oproti súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v

možnostiach a schopnostiach otca je vzhľadom na vek dieťaťa, príjem matky a možnosti otca prispievať zvýšeným výživným vo výške 100,- eur mesačne. Od poslednej úpravy je nepochybné, že vzrástli nároky maloletého dieťaťa, vzrástol však aj príjem matky, ktorá v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola nezamestnaná a v súčasnej dobe má zabezpečený príjem z pracovného pomeru. Otec maloletého dieťaťa síce deklaroval, že nemá príjem žiadny, resp. len z brigádnickej činnosti, avšak aj odvolací súd sa stotožnil s tým, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať aspoň príjem vo výške minimálnej mzdy. Pokiaľ teda porovnal príjem matky, ako aj osobnú starostlivosť o dieťa a možný potenciálny príjem otca ako primerané výživné sa potom odvolaciemu súdu javila suma vo výške 100,- eur mesačne. Z tohto dôvodu zvýšené výživné stanovil takouto sumou odo dňa podania návrhu. V súvislosti s tým došlo k zmene aj vo vypočítanej výške zameškaného výživného za dané obdobie (od 15. 02. 2018 do 30. 09. 2019), keď toto predstavuje 1 538,- eur. Za druhý mesiac 2018 zvýšenie predstavuje 50,- eur (od 15. 02.), za tretí až dvanásty mesiac 2018 1 000,- eur a za prvý až deviaty mesiac 2019 900,- eur, čo za uvedené obdobie by predstavovalo sumu 1 950,- eur ako výživné. Podľa skutkového stavu otec maloletého dieťaťa za toto obdobie zaplatil výživné vo výške 412,- eur, a preto zameškané výživné predstavuje rozdiel vo výške 1 538,- eur. Súd zároveň zmenil aj výšku splátky zameškaného výživného na 20,- eur mesačne, ktoré je povinný otec dieťaťa splácať spolu s bežným výživným pod sankciou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

9. Odvolací súd tak čiastočne vyhovel odvolaniu a zmenil sumu zvýšeného výživného na 100,- eur mesačne. Ostatné výroky (III., IV.) napadnutého rozsudku ponechal nedotknuté.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 CSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).